

3) Паралогизмъ се називава едно таково умо-
заклученіе, въ кое-то първа-та посылка, совсѣмъ
не може да служи като основаніе, за да се изведе
отъ него едно извѣстно слѣдствие; и — слѣдовател-
но ако нѣкой си предположи таково едно лъжовно
основаніе за право, и се мъчи да толкува спорядъ
него едно извѣстно явленіе; то се разумѣва че онъ
лъжи себе си. Тѣй Коплеръ лъжливо доказваше че
земя-та стои а слънце-то се врти окол'ней. Тѣй
единъ Нѣмецъ за да истълкува причинѣ-тѣ, по
коя-то хора-та се разболяватъ прави си слѣдующе-
то лъжовно умозаклученіе:

Защото Адамъ и Ева съгрѣшили предъ Богъ —
то и начяли да се разболяватъ;

Но мы человекѣ-тѣ происхождамы отъ Адама
и Евѣ,

слѣд. и мы по това сме грѣшни; и — се разбо-
лявамы.

Тукъ видно че само-то основаніе е криво, и че
слѣдствие-то никакъ не може да се произведе отъ
него, и че бѣднѣй Нѣмски Докторъ безъ сознание
лъжи себе си; по тѣзи причинѣ и станѣ предметъ
на укори и присмѣвки. (Рингсайсъ).

За сложны-тѣ умозаклученія или сориты-тѣ.

§. 54.

За да можемъ да изразимъ мислы-тѣ си различно
и въ всѣки случай, не е достаточно да употребимъ
само едно, или нѣколко, но *ощдѣлны* умозаклученія:
въ подобни случаи трѣба да съединимъ отдѣлны-тѣ
умозаклученія за да бждѣтъ онѣ готови и гибки